

Kloika

Už suodna gala auga šermokšnelė –
No aukšta, daili, tėisi kap stigelė.
Bovau aš senė anou nuveiziejės –
Trėnagė šakė kuota pasėdėrbtė žadiejės.

Pasėjiemiau aš kėrvi aštri.
Galvuoja – nusėkėrsio, parsėnešio.
Dėinelė pasėtaikė poiki, graži.
Tik veizo – tuoks senielis suodnė vākštio.

„Klausikės – nekėrsk. Pardouk, aš ožmuokiesio.
Pauginsious dėdėli, mon grabou lėntū bus.“ –
„No kloika, – pagalvojau. – Kėik tau metu?
Augintuos... Juk rītuo eisi i kapus.“

Jau senė nebier tuo žmuogelė gīva.
Vo šermokšnelė – miedis nebiapkabėnams!
Tas žuodis „kloika“ dor i šėrdi mon kāp ĩla,
Ka medie paukštė gėismė gėrdo –